

ul.

Poznań

URZĄD MIASTA POZNAŃ		
Poznań, 1 marca 2011 r.		
WPEŁNIŁ DIA	2011-03-08	WPEŁNIŁ DIA
L. dz.	zab.	zab.
URZĄD MIASTA POZNAŃ KANCELARIA ul. Słowackiego 22, 60-823 Poznań		
WPEŁNIŁ DIA	2011-03-08	WPEŁNIŁ DIA
L. dz.	zab.	zab.
znak spr.	2328	PI

Prezydent Miasta Poznania

Urząd Miasta Poznania

Wydział Finansowy

Plac Kolegiacki 17

60-841 Poznań

WNIOSEK O WYDANIE INDYWIDUALNEJ INTERPRETACJI

PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Działając na podstawie przepisu art. 14j § 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (tj. z dnia 4 stycznia 2005 r., Dz. U. Nr 8, poz. 60, ze zm.; dalej: „OP”), (dalej: „Spółka” lub „Wnioskodawca”), składa wniosek o wydanie, w jej indywidualnej sprawie, interpretacji przepisów prawa podatkowego – Ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. (tj. z dnia 17 maja 2010 r., Dz.U. Nr 95, poz. 613 ze zm., dalej: „popl”), w szczególności co do zakresu podmiotowego opodatkowania podatkiem od nieruchomości, z uwzględnieniem unormowań art. 2 ust. 3 pkt 4 popl oraz przepisu art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a popl.

1. Stan faktyczny.

(dalej jako: "Wnioskodawca" lub "Spółka") prowadzi działalność gospodarczą polegającą na prowadzeniu targowisk. W ramach prowadzonej działalności, Spółka prowadzi w Poznaniu targowisko Do dnia 30 listopada 2010 r. Spółka dzierżawiła grunt, stanowiący nieruchomość komunalną o powierzchni łącznej 5105 m², od Wydzierżawiającego - Miasta Poznania, na potrzeby prowadzenia przedmiotowego targowiska. Z dniem 30 listopada 2010 r. wygasła Umowa dzierżawy pomiędzy Miastem Poznań a Spółką.

Z dniem wygaśnięcia Umowy dzierżawy, nieruchomość komunalna, łącznie z poczynionymi na niej przez Spółkę ulepszeniami w postaci nawierzchni, instalacji wodno-kanalizacyjnych i instalacji elektrycznej, przeszła w wyłączne władanie Wydzierżawiającego tj. Miasta Poznania.

Spółka nadal prowadzi targowisko na części z tym zastrzeżeniem, że począwszy od grudnia 2010 r., czyni to na podstawie Decyzji o zezwoleniu na umieszczenie części targowiska w pasie drogowym drogi publicznej (dalej: „Decyzja”), wydanej w dniu 6 grudnia 2010 r. przez Zarząd Dróg Miejskich w Poznaniu (dalej: „ZDM”). Powołana Decyzja zezwala na umieszczenie „części Targowiska” w pasie drogowym drogi publicznej o powierzchni 1.596,00 m². Na terenie objętym zezwoleniem, Spółka umieszcza zatem stragany, które stanowią jej własność i służą prowadzeniu działalności gospodarczej.

Oprócz straganów, na obszarze objętym Decyzją znajdują się także inne budowle w rozumieniu prawa podatkowego, takie jak: nawierzchnia placu, instalacja wodno-kanalizacyjna, instalacja oświetleniowa.

2. Pytanie.

W związku z przedstawionym stanem faktycznym, Wnioskodawca zadaje następujące pytanie:

Czy na Spółce ciąży obowiązek podatkowy w zakresie opodatkowania gruntu w pasie drogowym drogi publicznej, co do którego ZDM wydał Decyzję w przedmiocie umieszczenia na nim przez Spółkę części targowiska oraz w zakresie opodatkowania budowli (w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 popl), znajdujących się w pasie drogowym drogi publicznej, którego dotyczy powołana Decyzja ZDM, stanowiących własność Miasta Poznania, w

szczególności takich jak: nawierzchnia, instalacja wodno-kanalizacyjna czy instalacja elektryczna?

3. Stanowisko Spółki.

W odniesieniu do pytania przedstawionego w punkcie drugim niniejszego wniosku, Wnioskodawca prezentuje następujące stanowisko:

Na Spółce nie ciąży obowiązek podatkowy w zakresie opodatkowania nieruchomości: gruntu w pasie drogowym drogi publicznej, na którym na podstawie Decyzji ZDM, została umieszczona część Targowiska, jak również budowli (w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 3 popl), znajdujących się w pasie drogowym drogi publicznej, stanowiących własność Miasta Poznania, w szczególności takich jak: nawierzchnia, instalacja wodno-kanalizacyjna czy instalacja elektryczna, stanowiących własność Miasta Poznania.

4. Uzasadnienie stanowiska Spółki.

a. Zakres podmiotowy i przedmiotowy obowiązku podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości.

Odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego, Spółka wskazuje, że w myśl art. 2 ust. 1 pkt. 1 popl, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają nieruchomości lub obiekty budowlane będące: gruntami, budynkami lub ich częściami oraz budowlami lub ich częściami, z zastrzeżeniem, że budowle lub ich części podlegają opodatkowaniu jedynie wtedy, gdy związane są z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Z opodatkowania podatkiem od nieruchomości wyłączone zostały, w myśl art. 2 ust. 3 pkt 4 popl, grunty zajęte pod pasy drogowe dróg publicznych w rozumieniu przepisów o drogach publicznych oraz zlokalizowane w nich budowle – z wyjątkiem związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, innej niż eksploatacja autostrad płatnych.

Odnosnie zakresu podmiotowego opodatkowania, art. 3 ust. 1 pkt. 4 popl stanowi, że podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne (w tym spółki) nieposiadające osobowości prawnej, będące posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika z **umowy zawartej z właścicielem, Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa lub z innego tytułu prawnego**, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych, niestanowiących odrębnych nieruchomości.

Odnosząc powołane regulacje na grunt przedstawionego stanu faktycznego należy stwierdzić, że działalność Spółki nie powoduje, że powstanie po jej stronie obowiązek podatkowy w podatku od nieruchomości w zakresie gruntów w pasie drogowym drogi publicznej oraz budowli znajdujących się w pasie drogowym drogi publicznej, z wyłączeniem straganów, a to z dwóch względów.

Po pierwsze, posiadaczem gruntów w pasie drogowym drogi publicznej oraz znajdujących się w nim budowli, za wyjątkiem straganów, które zostały tam umieszczone przez Spółkę na podstawie Decyzji, jest ZDM, a zatem to na ZDM ciąży obowiązek podatkowy w opisanym zakresie.

Po drugie, w przypadku Spółki nie sposób mówić o posiadaniu gruntu oraz budowli znajdujących się w pasie drogi publicznej, za wyjątkiem straganów umieszczonych w pasie drogi publicznej na podstawie Decyzji, które to posiadanie jest niezbędną przesłaną do objęcia posiadacza obowiązkiem podatkowym w stosunku do posiadanych nieruchomości.

b. ZDM jako podmiot, na którym ciąży obowiązek podatkowy w zakresie podatku od nieruchomości: gruntów w pasie drogi publicznej oraz znajdujących się na tych gruntach budowli, z wyłączeniem straganów.

W myśl art. 2 ust. 1 pkt 4 popl, podatnikami podatku od nieruchomości są jednostki organizacyjne, będące posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, **stanowiących własność jednostek samorządu terytorialnego**, jeżeli posiadanie wynika z **umowy zawartej z właścicielem** lub z **innego tytułu prawnego**.

Odnosząc się do przedstawionego stanu faktycznego, Spółka wskazuje, że grunt w pasie drogowym drogi publicznej, na którym umieszcza część targowiska, wedle treści Decyzji, znajduje się w zarządzie Zarządu Dróg Miejskich w Poznaniu, będącym, w myśl Statutu ZDM, stanowiącego Załącznik do Uchwały nr XCIX/1130/IV/2006 Rady Miasta Poznania z dnia 11 lipca 2006 r., jednostką organizacyjną Miasta Poznania, nieposiadającą osobowości prawnej, prowadzoną w formie jednostki budżetowej, będącej zarządem drogi w rozumieniu Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. z dnia 25 stycznia 2007 r., Dz.U. Nr 19, poz. 115; dalej: „udp”).

Pas drogi publicznej, którego dotyczy Decyzja stanowi pas drogi gminnej. W myśl art. 2a ust. 2 udp, drogi gminne należą do właściwego samorządu gminy. Pasem drogowym zaś, w myśl art. 4 pkt 1 udp jest wydzielony liniami granicznymi grunt wraz z przestrzenią nad i pod jego powierzchnią, w którym są zlokalizowane droga oraz objekty budowlane i

urządzenia techniczne związane z prowadzeniem, zabezpieczeniem i obsługą ruchu, a także urządzenia związane z potrzebami zarządzania drogą. Odnośnie podmiotu będącego zarządcą drogi gminnej, w rozumieniu art. 19 ust. 2 pkt 4 udp, jest nim wójt (burmistrz, prezydent miasta).

Zadania zarządcy dróg ustala art. 20 Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. z dnia 25 stycznia 2007 r., Dz. U. Nr 19, poz. 115 ze zm.; dalej jako udp). Należy do nich m.in.: koordynacja robót w pasie drogowym, wydawanie zezwoleń na zajęcie pasa drogowego oraz pobieranie **opłat** i kar pieniężnych **z tego tytułu** czy też prowadzenie ewidencji dróg i drogowych obiektów mostowych oraz nabywanie nieruchomości pod pasy drogowe dróg publicznych i gospodarowanie nimi w ramach posiadanego prawa do tych nieruchomości.

Przepis art. 21 ust. 1 udp stanowi o możliwości wykonywania obowiązków **zarządcy drogi** przy pomocy powołanej przez niego pomocniczej jednostki organizacyjnej będącej **zarządem drogi**. Zgodnie z art. 22 udp, zarząd drogi sprawuje **nieodpłatny trwały zarząd gruntami w pasie drogowym**.

Z uwagi na treść art. 22 ust. 1 udp oraz zadania powierzone zarządowi drogi na podstawie art. 22 ust. 2 oraz 22 ust. 3 udp, jak też zadania określone w Statucie ZDM, należy stwierdzić, iż w trwałym zarządzie ZDM znajduje się grunt położony w pasie drogowym drogi publicznej oraz stanowiące część składową gruntu: nawierzchnia oraz instalacje na tym gruncie umieszczone. Przyjęcie interpretacji odmiennej sprzeciwiałoby się celowi ustanowienia ZDM, do którego obowiązków w stosunku do nieruchomości przekazanych temu podmiotowi w trwały zarząd należy m.in. pełnienie funkcji inwestora, utrzymanie nawierzchni, wykonywanie robót interwencyjnych, utrzymaniowych i zabezpieczających, przeciwdziałanie niszczeniu dróg przez ich użytkowników, utrzymywanie zieleni przydrożnej, nabywanie nieruchomości na potrzeby zarządzania drogami i gospodarowanie nimi w ramach posiadanego prawa do tych nieruchomości (par. 5 ust. 1 Statutu ZDM, stanowiący powtórzenie ustawowych zadań zarządu drogi, określonych w art. 20 udp). Odebranie uprawnień wynikających z zarządu w stosunku do budowli wzniesionych na gruncie komunalnym i ograniczenie ich jedynie do samego gruntu przeczyłoby celowości istnienia ZDM i stałoby na przeszkodzie wykonywaniu przezeń zadań statutowych.

Uprawnienia ZDM w stosunku do nieruchomości przekazanych mu w trwały zarząd, właściwe dla posiadacza, potwierdza brzmienie art. 22 ust. 2, 2a, oraz 3 udp, które statuuja po stronie zarządu drogi uprawnienie do oddawania **gruntów** w pasie drogowym drogi publicznej w najem, dzierżawę albo użyczenia, w drodze umowy, na cele związane z

potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, a także na cele związane z potrzebami obsługi użytkowników ruchu, pobierania opłat z tytułu najmu lub dzierżawy, w wysokości ustalonej w zawartej umowie. Zarząd drogi ma również uprawnienie do oddawania w najem, dzierżawę albo użyczenie **nieruchomości** leżących w pasie drogowym, w celu wykonywania działalności gospodarczej przez partnera prywatnego (w przypadku zawarcia umowy o partnerstwie publiczno-prywatnym). Zarząd drogi może także występować z wnioskiem o dokonanie podziału lub scalenia i podziału nieruchomości, zgodnie z przepisami o gospodarce nieruchomościami lub przepisami o scalaniu gruntów. Jednocześnie, art. 39 ust. 3 udp stanowi, iż w szczególnie uzasadnionych wypadkach, w pasie drogowym drogi publicznej, mogą zostać zlokalizowane obiekty budowlane lub urządzenia niezwiązane z potrzebami zarządzania drogami lub potrzebami ruchu drogowego, za zezwoleniem zarządcy drogi (lub zarządu drogi – w przypadku jego ustanowienia, co wynika z treści art. 21 ust. 1 udp zdanie drugie a contrario). Powyższe okoliczności wyraźnie wskazują na możliwość dysponowania gruntami w pasie drogowym drogi publicznej, będącymi w zarządzie ZDM, jak również innymi nieruchomościami leżącymi w pasie drogowym drogi publicznej (w tym budowlami i budynkami w rozumieniu popl), w sposób właściwy dla posiadacza.

Odnośnie gruntu w pasie drogowym drogi publicznej, ZDM wykonał swoje uprawnienia właściwe dla posiadacza zależnego gruntów w pasie drogowym drogi publicznej wraz ze znajdującymi się nań budowlami w rozumieniu prawa podatkowego w postaci: nawierzchni placu, instalacji wodno-kanalizacyjnej czy instalacji elektrycznej, wydając w dniu 6 grudnia 2010 r. Decyzję o zezwoleniu na umieszczenie w pasie drogowym drogi publicznej części targowiska. Zgodnie z Decyzją, Spółka umieszcza w pasie drogowym stragany służące prowadzeniu działalności gospodarczej. Spółka odprowadza należny od straganów podatek od nieruchomości.

Podsumowując, należy stwierdzić, że nieruchomości komunalne, w tym grunty leżące w pasach drogowych dróg publicznych są własnością Miasta Poznania. Ich posiadanie przez ZDM stanowi posiadanie na podstawie innego tytułu prawnego. Posiadanie na podstawie innego tytułu prawnego obejmuje także budowle, stanowiące własność Miasta Poznania, znajdujące się na przedmiotowym gruncie. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie, doktrynie i stanowiskach organów podatkowych.¹

¹ Por. Postanowienie w sprawie interpretacji prawa podatkowego z dnia 24 listopada 2005 r. wydane przez Burmistrza Miasta i Gminy w Kaliszu Pomorskim, sygn. PO.3110/7/2/05 czy też Postanowienie w sprawie interpretacji prawa podatkowego z dnia 20 czerwca 2006 r., wydane przez Prezydenta Miasta Oświęcimia, sygn. FN/p.IX.3110/1-22/06

Spółka podkreśla, stanowisko doktryny prawa podatkowego, w myśl którego w odniesieniu do jednostek budżetowych gmin, w sytuacji, gdy jednostkom tym zostały oddane w zarząd nieruchomości komunalne, to właśnie te jednostki budżetowe są podatnikami podatku od nieruchomości. Jednostki budżetowe, o których mowa, władają bowiem nieruchomościami, których są zarządcami.²

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie w uzasadnieniu do orzeczenia z dnia 10 lutego 2005 r. wywiódł, że „posiadanie może wynikać z umowy cywilnoprawnej a także z **innego tytułu prawnego**. Innym tytułem prawnym jest decyzja o przekazaniu nieruchomości w trwały zarząd jednostce organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej. [Zdaniem Sądu trwali zarządcy...] są podatnikami w dalszym ciągu **jako posiadacze**, chociaż nie są bezpośrednio wymienieni w art. 3 ust. 1 pkt 4 popl. W tym miejscu należy wyraźnie zaznaczyć, że trwali zarządcy jako posiadacze na podstawie ustawy o gospodarowaniu nieruchomościami, są podatnikami podatku od nieruchomości przekazanych im w trwały zarząd.”³.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, badając kwestię obowiązku podatkowego ciężącego na tzw. „dalszym posiadaczu” czyli podmiocie, posiadającym nieruchomość na podstawie umowy zawartej z posiadaczem zależnym, którego posiadanie opierało się na umowie zawartej z właścicielem nieruchomości, będącym jednostką samorządu terytorialnego, wskazał, że w przypadku zawarcia umowy nie z właścicielem nieruchomości komunalnej, ale z jej posiadaczem zależnym, jedynie ten posiadacz zależny jest podatnikiem podatku od nieruchomości. Opierając się na stanie faktycznym, w którym właściciel nieruchomości komunalnej przekazał nieruchomość w posiadanie zależne, a następnie posiadacz zależny przekazał nieruchomość w dalsze posiadania zależne WSA orzekł, iż podatnikiem podatku od nieruchomości jest, zgodnie w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a popl podmiot, który zawarł umowę z właścicielem nieruchomości. Dalej, Sąd wywiódł, że w powołanym przepisie ustawodawca obowiązek w podatku od nieruchomości nałożył na posiadaczy nieruchomości lub obiektów budowlanych, stanowiących własność, m.in. samorządu terytorialnego, jeśli posiadanie wynika z umowy zwartej z właścicielem lub z innego tytułu prawnego. Pierwszy z warunków - umowa zawarta z właścicielem - nie budził wątpliwości. Drugi warunek - posiadanie wynika z innego tytułu prawnego - należało, w ocenie Sądu, odczytać z innego niż umowa tytułu prawnego, z tym zastrzeżeniem, że chodzi

² L. Etel, *Komentarz do art.3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych*, [w:] L. Etel, S. Presnarowicz, G. Dudar, *Podatki i opłaty lokalne. Podatek rolny. Podatek leśny. Komentarz*, ABC, 2008, Lex Omega.

³ Wyrok WSA w Warszawie z dnia 10 lutego 2005 r., sygn. III SA/Wa 2132/04, orzeczenia.nsa.gov.pl

tutaj o inny tytuł prawny obejmujący stosunki między właścicielem a „pierwszym posiadaczem”, a nie pomiędzy „pierwszym posiadaczem” a „dalszym posiadaczem”. Innym tytułem prawnym w rozumieniu tego przepisu, wedle oceny Sądu, będzie np. przekazanie przedmiotu opodatkowania (nieruchomości, obiektu budowlanego) na podstawie decyzji administracyjnej w trwały zarząd jednostce organizacyjnej.⁴

Zaznaczyć należy, że ustanowienie trwałego zarządu może nastąpić bądź z mocy ustawy, bądź w drodze decyzji.⁵ Przykładem powstania trwałego zarządu z mocy ustawy są powołane już unormowania Ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tj. z dnia 25 stycznia 2007 r., Dz.U. Nr 19, poz. 115; dalej: udp), które przewidują, że zarząd drogi sprawuje nieodpłatny trwały zarząd gruntami w pasie drogowym (art. 22 ust. 1 udp).

Stąd, w ocenie Spółki, powołującej się na utrwalone poglądy doktryny, orzecznictwa i wyrażane przez organy podatkowe stanowiska, podatnikiem podatku od nieruchomości co do nieruchomości leżących w pasie drogowym drogi publicznej, zajmowanych przez Spółkę na podstawie decyzji o zezwoleniu na zajęcie pasa drogi publicznej, z wyłączeniem straganów, jest ZDM.

b. Spółka jako podmiot nieobjęty obowiązkiem podatkowym w stosunku do nieruchomości – gruntów zajmowanych na podstawie Decyzji oraz znajdujących się na tychże gruntach budowli, będących własnością Miasta Poznania.

Należy podkreślić, że wydanie decyzji administracyjnej w przedmiocie zezwolenia na umieszczenie w pasie drogowym drogi publicznej części targowiska nie kreuje po stronie Spółki żadnych uprawnień właściwych dla posiadacza w odniesieniu do gruntu w pasie drogowym drogi publicznej, jak też w odniesieniu do znajdujących się na nim budowli. Decyzja zezwala jedynie na **umieszczenie** pewnych obiektów, składających się na część targowiska (wg treści Decyzji) na gruncie w pasie drogowym drogi publicznej.

Spółka nie ma możliwości dysponowania gruntem, co do którego uzyskała decyzję o zezwoleniu na umieszczenie na nim części targowiska, ani też znajdującymi się na nim budowlami, stanowiącymi własność Miasta Poznania w drodze np. oddania tychże w najem lub dzierżawę, co byłoby możliwe w przypadku posiadania zależnego tychże nieruchomości.

⁴ Wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 22 maja 2009 r., sygn. akt: I SA/Wr 1311/08, Legalis

⁵ M. Wolanin, *Ustanawianie trwałego zarządu nieruchomościami Skarbu Państwa*, Nieruchomości, nr 12/1999, Legalis

Decyzja uprawnia Spółkę jedynie do dokonywania czynności ściśle w niej określonych tj. do umieszczenia części Targowiska w pasie drogowym drogi publicznej. Odnośnie gruntu, którego dotyczy decyzja, Spółka obowiązana jest do przestrzegania szeregu warunków, od których zależy udzielenie zezwolenia, takich jak konieczność czasowego usunięcia obiektu handlowego, umieszczonego na gruncie, znajdującym się w pasie drogowym drogi publicznej, w przypadku prowadzenia prac polegających na przebudowie bądź modernizacji pasa drogowego, w sposób kolidujący z umieszczonym obiektem. Ponadto, w przypadku stwierdzenia, że wygląd umieszczonego obiektu bądź jego lokalizacja są niezgodne z decyzją, ZDM może cofnąć wydane zezwolenie i zobowiązać właściciela obiektu do usunięcia umieszczonego obiektu, a w przypadku niewykonania tego obowiązku ZDM przysługuje uprawnienie do usunięcia obiektu i obciążenie właściciela kosztami tej czynności.

Powyższe warunki umieszczania obiektów w pasie drogowym drogi publicznej wskazują jednoznacznie na brak uprawnień właściwych dla posiadacza w odniesieniu do gruntów i budowli w postaci nawierzchni, instalacji wodno-kanalizacyjnych czy instalacji elektrycznej, znajdujących się na gruncie, co do którego udzielono zezwolenia na jego zajęcie.

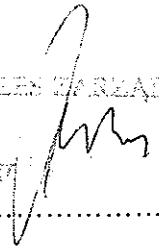
Z uwagi na powyższe, ZDM jako podmiot posiadający w trwałym zarządzie nieruchomości należące do Miasta Poznania, którego posiadanie tychże nieruchomości wynika z innego tytułu prawnego, aniżeli umowa zawarta z właścicielem nieruchomości będącym jednostką samorządu terytorialnego **można traktować jak posiadacza zależnego tychże nieruchomości**. Powyższe okoliczności wskazują bowiem na istnienie po stronie ZDM uprawnień właściwych dla posiadacza, w rozumieniu art. 3 ust. 1 pkt 4 popł, a zatem na fakt bycia podatnikiem podatku od nieruchomości w stosunku do gruntów i znajdujących się na nich budowli, będących własnością Miasta Poznania.

Obowiązek podatkowy Spółki można zatem rozpatrywać jedynie w stosunku do umieszczonych w obrębie pasa drogi publicznej straganów, będących własnością Spółki i wykorzystywanych przez Spółkę do prowadzenia działalności gospodarczej, umieszczonych w obrębie pasa drogi publicznej na podstawie Decyzji.

5. Oświadczenie Spółki

Zgodnie z przepisem art. 14b § 4 OP w zw. z art. 14j § 3 OP, Spółka potwierdza, że w niniejszej sprawie nie toczy się postępowanie podatkowe, kontrola podatkowa, postępowanie

kontrolne organu kontroli skarbowej, ani w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postanowieniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

KEBEN ZARZĄDU

.....

W imieniu

Załączniki:

1. Odpis aktualny KRS
2. Potwierdzenie dokonania przelewu kwoty 40 zł tytułem uiszczenia opłaty od wniosku o wydanie indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego.